

2. Mosebog kap. 19 – kap. 20 vers 21. Åbenbaringen på Sinaj

v1 I den tredje måned efter at israelitterne var draget ud af Egypten, netop den dag kom de til Sinajs ørken. **v2** De brød op fra Refidim og kom ind i Sinajs ørken og slog lejr i ørkenen. Der slog Israel lejr over for bjerget, **v3** og Moses gik op til Gud. Herren råbte til ham fra bjerget og sagde: »Dette skal du sige til Jakobs hus og forkynde for israelitterne: **v4** I har selv set, hvad jeg gjorde mod Egypten, og hvordan jeg bar jer på ørnevinger og bragte jer herhen til mig. **v5** Hvis I adlyder mig og holder min pagt, skal I være min ejendom, ene af alle folkene, for hele jorden tilhører mig. **v6** I skal være et kongerige af præster og et helligt folk for mig. Dette er, hvad du skal sige til israelitterne.« **v7** Moses kom tilbage og kaldte folkets ældste til sig og forelagde dem alt det, Herren havde befalet ham, **v8** og folket svarede alle som én: »Alt, hvad Herren befaler, vil vi gøre.« Moses bragte folkets svar til Herren.

v9 Herren sagde til Moses: »Jeg vil komme til dig i en tæt sky, for at folket kan høre mig tale med dig og for al fremtid stole på dig.« Moses fortalte Herren, hvad folket havde sagt, **v10** og Herren sagde til Moses: »Gå ned til folket; du skal hellige dem i dag og i morgen, og de skal vaske deres klæder. **v11** De skal holde sig rede til i overmorgen, for i overmorgen vil Herren i hele folkets påsyn stige ned på Sinajs bjerg. **v12** Du skal spærre af for folket hele vejen rundt og sige til dem, at de skal vogte sig for at gå op på bjerget eller blot røre ved foden af det. Den, der rører ved bjerget, skal lide døden; **v13** men ingen hånd må røre ham; han skal stenes eller skydes. Hvad enten det drejer sig om et dyr eller et menneske, må det ikke leve. Når vædderhornets lange tone lyder, må man gå op på bjerget.«

v14 Så kom Moses ned fra bjerget til folket; han helligede folket, og de vaskede deres klæder. **v15** Og han sagde til dem: »Hold jer rede til i overmorgen; hold jer fra kvinder!«

v16 Da det blev morgen den tredje dag, kom der lyn og torden; en tung sky lagde sig over bjerget, og der lød kraftig klang af horn, så hele folket i lejren skælvede af rædsel. **v17** Men Moses førte folket ud af lejren, hen imod Gud, og de stillede sig op ved foden af bjerget. **v18** Hele Sinajs bjerg var hyllet i røg, fordi Herren var steget ned på det i ild, og røgen steg til vejrs som røgen fra en smelteovn. Hele bjerget skælvede af stor rædsel, **v19** og hornklangen blev kraftigere og kraftigere. Moses talte, og Gud svarede ham, så det kunne høres. **v20** Herren steg ned på Sinajs bjerg, på toppen af bjerget; han kaldte Moses op på toppen af bjerget, og Moses gik derop. **v21** Herren sagde til Moses: »Gå ned og advar folket mod at trænge sig frem til Herren for at se ham, for så vil mange af dem miste livet. **v22** Selv præsterne, der må træde frem for Herren, skal hellige sig, for at Herren ikke skal bryde løs mod dem.« **v23** Moses svarede Herren: »Folket kan ikke komme op på Sinajs bjerg, for du har jo selv advaret os og sagt, at vi skulle afspærre bjerget og hellige det.« **v24** Men Herren sagde til ham: »Gå nu ned, og kom så herop sammen med Aron! Præsterne og folket må ikke trænge sig frem for at komme op til Herren, for så bryder han løs mod dem.« **v25** Så gik Moses ned til folket og sagde det til dem.

De ti bud

v1 Gud talte alle disse ord: **v2** »Jeg er Herren din Gud, som førte dig ud af Egypten, af trællehuset.

v3 Du må ikke have andre guder end mig.

v4 Du må ikke lave dig noget gudebillede i form af noget som helst oppe i himlen eller nede på jorden eller i vandet under jorden. **v5** Du må ikke tilbede dem og dyrke dem, for jeg, Herren din Gud, er en lidenskabelig Gud. Jeg straffer fædres skyld på børn, børnebørn og oldebørn af dem, der hader mig; **v6** men dem, der elsker mig og holder mine befalinger, vil jeg vise godhed i tusind slægtled.

v7 Du må ikke bruge Herren din Guds navn til løgn, for Herren vil aldrig lade den ustraffet, der bruger hans navn til løgn.

v8 Husk sabbatsdagen og hold den hellig. **v9** I seks dage må du arbejde og gøre alt, hvad du skal; **v10** men den syvende dag er sabbat for Herren din Gud. Da må du ikke gøre noget som helst arbejde, hverken du selv eller din søn eller datter, din træl eller trælkvinde eller dine husdyr, og heller ikke den fremmede i dine byer. **v11** For på seks dage skabte Herren himlen og jorden og havet med alt, hvad de rummer, men på den syvende dag hvilede han. Derfor har Herren velsignet sabbatsdagen og helliget den.

v12 Ær din far og din mor, for at du må få et langt liv på den jord, Herren din Gud vil give dig.

v13 Du må ikke begå drab.

v14 Du må ikke bryde et ægteskab.

v15 Du må ikke stjæle.

v16 Du må ikke vidne falsk mod din næste.

v17 Du må ikke begære din næstes hus. Du må ikke begære din næstes hustru, hans træl eller trælkvinde, hans okse eller æsel eller noget som helst af din næstes ejendom.«

v18 Hele folket oplevede tordenbragene og lynglimtene og hornklangen og så bjerget hyllet i røg. Da rystede de og blev stående på lang afstand, **v19** og de sagde til Moses: »Du skal tale til os, så lytter vi; men Gud må ikke tale til os, for så dør vi.« **v20** Men Moses sagde til folket: »I skal ikke være bange! Gud er kommet for at sætte jer på prøve, og for at I kan frygte ham, så I ikke synder.« **v21** Mens folket blev stående på lang afstand, nærmede Moses sig mulmet, hvor Gud var.